

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มุ่งที่จะศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การส่งออก และอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย จีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย และเกาหลีใต้ โดยอาศัยแบบจำลองทางเศรษฐมิติด้วยเทคนิควิธี Cointegration และ ECM (Error Correction Model) ตามกระบวนการ ARDL (Autoregressive Distributed Lag) เพื่อทดสอบหาความเป็นเหตุเป็นผลกัน

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาในครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในประเทศไทย จีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย และเกาหลีใต้ โดยสรุปแบบจำลองที่สมบูรณ์ในสมการที่ 3.1 ถึงสมการที่ 3.5 ได้ทำการทดสอบใน 5 ประเทศซึ่งผลการศึกษาแสดงในตารางที่ 4.1 , 4.3 ,4.5 , 4.7 และ 4.9

ในการใช้แบบจำลอง ARDL เพื่อทดสอบการมี Cointegration ในขั้นตอนแรก ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานว่า แบบจำลองที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยการคำนวณค่าสถิติ F-Statistic มีความเคลื่อนไหวต่อช่วงเวลาความล่าช้า พบว่า ประเทศไทย จีน ญี่ปุ่น มีค่า F-Statistic ที่คำนวณตกอยู่ในช่วงที่สูงกว่าค่าวิกฤตขอบเขตบน จึงสามารถปฏิเสธสมมติฐานหลักได้ อันหมายถึง ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในแบบ Cointegration ยกเว้นประเทศมาเลเซียและเกาหลีใต้ ที่ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลักได้ จึงไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบ Cointegration

อย่างไรก็ตามการศึกษาโดยใช้การทดสอบ Cointegration โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ Error Correction Model (EC_{t-1}) เป็นการทดสอบการมีความสัมพันธ์กันของตัวแปรของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การส่งออก และอัตราแลกเปลี่ยน จากการประมาณค่าของตามกระบวนการ ARDL โดยใช้ Akaike Information Criterion (AIC) ปรากฏว่า ประเทศเกาหลีใต้ มีค่าสัมประสิทธิ์ EC_{t-1} อยู่ในช่วงระหว่าง $-1 < EC_{t-1} < 0$ ซึ่งเป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้อย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่า ตัวแปรของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การส่งออก และอัตราแลกเปลี่ยน มีความสัมพันธ์กัน และประเทศญี่ปุ่นเป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้อย่างไม่มีนัยสำคัญ บ่งบอกได้ว่า ตัวแปรการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การส่งออก และอัตราแลกเปลี่ยนไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งกรณีประเทศไทย และมาเลเซียพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ EC_{t-1} มีได้ในช่วง $-1 < EC_{t-1} < 0$ บ่งบอกว่าไม่

เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้หรือไม่มีความสำคัญ ส่วนประเทศจีนพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบแต่มีได้อยู่ในช่วง $-1 < EC_{t-1} < 0$ ซึ่งก็ไม่ได้เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้อย่างมีความสำคัญเช่นกัน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์และพิจารณาผลกระทบที่มีต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติในระยะยาวของตัวแปร การส่งออก และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง พบว่า การส่งออกที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ได้แก่ ประเทศไทย จีน ญี่ปุ่น และมาเลเซีย แต่ประเทศมาเลเซียที่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่ตรงกันข้าม ส่วนประเทศเกาหลีใต้นั้นพบว่าการส่งออกไม่มีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ

ทดสอบความสัมพันธ์กันของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ได้แก่ ประเทศไทย จีน ญี่ปุ่น และมาเลเซีย แต่ประเทศมาเลเซียที่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่แปรผันตรงซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนประเทศเกาหลีใต้นั้น พบว่า อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงไม่มีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ

5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เนื่องจากการค้าระหว่างประเทศในปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูงมาก ซึ่งหลายประเทศได้ให้ความสนใจกับการค้าระหว่างประเทศมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงของการค้าระหว่างประเทศจะมีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติและการจ้างงาน ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญของการค้าระหว่างประเทศมี 2 ปัจจัยสำคัญ นั่นก็คือ 1) การใช้จ่าย การส่งออกสุทธิ และอุปสงค์รวม 2) การลงทุนของภาคเอกชน และการใช้จ่ายภายในประเทศของรัฐบาลนั้น โดยที่มูลค่าการส่งออกจะขึ้นอยู่กับระดับราคาในประเทศ และอัตราแลกเปลี่ยน ถ้าระดับราคาในประเทศเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น มูลค่าสินค้าส่งออกจะลดลง เพราะผู้ส่งออกจะลดการส่งออกและนำสินค้าเข้ามาขายในประเทศแทน หรือการส่งออกจะลดลง เพราะไม่สามารถแข่งขันกับสินค้าออกของประเทศอื่นได้ และถ้าอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น มูลค่าสินค้าออกจะลดลง เนื่องจากสินค้าออกมีราคาแพงขึ้นในสายตาของผู้ซื้อต่างประเทศ จึงทำให้ส่งออกได้น้อยลง

ดังนั้นรัฐบาลแต่ละประเทศควรมีนโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออก เนื่องจากการส่งออกมีผลทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้พบว่าประเทศไทย จีน ญี่ปุ่น มีการส่งออกเพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเพิ่มสูงขึ้นด้วย แต่ประเทศมาเลเซียพบว่า การส่งออกเพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเพิ่มสูงขึ้นแต่เพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ลดลง ดังนั้นรัฐบาลจึงควรเร่งส่งเสริมให้มีการส่งออกอย่างต่อเนื่องเพิ่มขึ้น และควรมีนโยบายควบคุมการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยให้มากขึ้น ซึ่งจะมีผลช่วยสงวนเงินตราต่างประเทศ ในการแก้

บุคลากรและบุคลากรชำระเงินที่ขาดดุล นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการจ้างงานภายในประเทศอีกด้วย พร้อมทั้งควรมีการส่งเสริมการนำเข้าสินค้าประเภททุนและนำเทคโนโลยีที่ดีที่สุดมาใช้ เพื่อเป็นต้นทุนในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก อันจะเพิ่มขีดความสามารถของการส่งออกให้กับประเทศซึ่งส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน ส่วนประเทศเกาหลีได้นั้นการส่งออกไม่มีความสัมพันธ์กันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเลย ดังนั้นรัฐบาลควรวางแผนยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศให้มากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษานี้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ การส่งออก และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง โดยการศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดทางด้านระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูล ซึ่งข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลอนุกรมเวลารายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาส 1 ปี พ.ศ. 2541 ถึง ไตรมาส 4 ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งมีจำนวนค่าสังเกต (Observation) เท่ากับ 40 เนื่องจากบางประเทศ มีข้อมูลไม่ครบตามที่ต้องการทำให้มีข้อจำกัดในการหาจำนวนช่วงเวลาที่เหมาะสม ซึ่งในการศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มจำนวนค่าสังเกตให้มากขึ้นหรือข้อมูลเป็นรายเดือน เนื่องจากจำนวนของค่าสังเกตมีผลโดยตรงต่อการหาจำนวนช่วงเวลาที่เหมาะสม และจะทำให้ผลการศึกษามีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ตลอดจนมีการปรับใช้เทคนิควิธีการอื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อนำมาเปรียบเทียบรวมทั้งทำให้การวิเคราะห์มีความชัดเจน และครอบคลุมมากยิ่งขึ้น